

I Allah's navn den barmhjertige den nåderike

Profetens ammemor

حليمة بنت أبي ذؤيب السعدية رضي الله عنها

Halimah bintu Abi-Dhu'ayb Sa'diyah

Utdrag av boken Sirah Nabawiyah av Ibn Hisham

Oversatt av

Abu Ibrahim ben Mohammed Al-maghribi

Måtte Allah tilgi ham og hans foreldre

www.nyttigkunskap.net

Ibn Ishaq sier i Sirah Nabawiyah (1/213-219): Halimah bent Abi-Dho'ayb Sa'diyah; profetens ammemor pleide å fortelle at hun og hennes mann og deres unge sønn en dag reiste fra deres landsby sammen med kvinner fra Sa'd ben Bakr (dette er stammen til Halimah) søkende etter spedbarn¹. Hun sa: på dette året var det tørketid som ikke lot noe mat for oss. Jeg reiste på et hvitt esel sammen med en gammel kamel som ikke hadde noe melk. Vi fikk aldri sove hele natten på grunn av min lille barn. Han gråt av sult, og jeg hadde ikke noe melk å gi ham og helle ikke vår kamel hadde ikke melk som vi kunne ha mattet ham. Men vi håpet på regn og bedre tider.

Jeg begynte reisen på min esel som har blitt sliten og svak på grunn av den lange tøffe reisen. Da vi ankom Mekkah søkte vi etter spedbarn, og hver kvinne av oss ble tilbudt å amme Allah's sendebud, men ingen ønsket ham da de ble fortalt at han var foreldreløs. Og grunn til at de ikke ønsket ham var at vi håpte på hjelp (penger) fra fars spedbarn, men han var foreldreløs. Og hva kan hans mor og bestefar gi oss?! Derfor avviste vi ham. Alle kvinner som reiste med oss fikk med seg et spedbarn utenom meg.

Da vi bestemte oss for å reise tilbake, sa jeg til min mann: O Gud! Jeg liker ikke at jeg reiser tomhendt tilbake, O Gud! Jeg skal gå tilbake å ta denne foreldreløse gutten. Han svart: Ikke noe problem. Kanskje Allah velsigner oss på grunn av ham. Hun sa: Jeg gikk tilbake for å ta ham siden jeg fant ingen annet barn enn ham. Så jeg tok ham tilbake til vårt telt, og da jeg satte ham i mine armer, tok

¹ Araberne på den tiden pleide å sende sine barn for å bli ammet av kvinner i landsbyen for at barn skulle vokse fort og bli sterke.

ham mitt bryt og begynte å drikke melk inntil han ble mett. Og så drakk hans bror inntil han ble mett, og så sov de begge to, og vi fikk aldri sove sammen med ham (siden han aldri ble mett av melk). Og da min mann gikk bort til vår gamle kamel, var den full av melk, og vi drakk oss fulle av melk inntil vi var mette, og vi hadde god natt. Hun sa: Da vi våknet om morgen sa min mann: Sannelig Halimah! Du har tatt velsignet gutt. Jeg svarte: O Gud! Jeg håper på det.

Så sa hun: Vi begynte vår reise tilbake, og jeg var på mitt esel sammen med profeten -fred være med ham. Reisen gikk ganske fort, og ingen esl ville ha klart å gå så langt så fort. Mine venninner som reiste med oss begynte å klage og begynte å rope: O datteren av Abi Dho'ayb! Ta det med ro. Er denne eslet som du kom med? Jeg svarte: Jeg sverger ved Allah's navn at den er den samme. Så sa de: Den må være spesiell.

Hun sa: Da vi ankom vår landsby for stammen Sa'd, og jeg kjenner ikke annet jord tørrere enn vårt. Men mine lam pleide å komme tilbake etter å ha beitet mette og fulle av melk, og vi melket dem. Og intet menneske kan melke et dråpe melk og vil ikke finne melk. Så mine naboer begynte å si til sine gjeterer: la våre lam beite hvor Halimah's gjeteren gjeter hennes lam. Men dere lam kom tilbake sultne tomme av melk, kom mine mette og fulle av melk.

Vi erkjente denne velsignelse og gaven som kom fra Allah i to år, så sluttet jeg å brystmate ham, og han vokste så fort som intet barn. Da han var to år gammel, så han ut som han var fireåring. Da tok vi ham tilbake til hans mor mens vi håpte på at han skulle få bli hos oss på grunn av hans velsignelser. Vi snakket med hans mor. Jeg sa til henne: Hvis du lar ham hos meg slik at han blir sterkere. Jeg er redd for at han skal bli syk av sykdommer i Mekkah. Vi fortsatte å overtale henne inntil hun sendte ham med oss.

Hun sa: Vi kom tilbake med ham - og jeg sverger ved Allah's navn- en dag etter noen måneder mens han (profeten) lekte med hans bror i bakgården med en liten lam, kom hans bror løpende til oss og sa: To menn med hvite klær² har tatt min bror quraysh stammen. De har lagt ham i bakken og åpnet mage lettende etter noe. Hun sa: Jeg og mannen min gikk ut med en gang, og vi fant ham stående og han var blek i ansiktet av frykt.

Hun sa: Jeg og mannen min klemte ham, og vi spurte ham; Hva har skjedd deg? Han svarte: To menn men hvite klær kom til meg og la meg på gulvet og åpnet mitt mage søkende etter noe. Jeg vet ikke hva.

Hun sa: Vi tok ham inn i vårt hus, og mannen min sa: O Halimah! Jeg frykter at noe har rammet denne gutten. La oss ham tilbake til hans familie før noe skjer ham.

Hun sa: Vi tok ham tilbake til hans mor, og da spurte hun oss: O Ammemor! Hvorfor dere har bragt ham tilbake. Sannelig da dere kom forrige gang, var du veldig ivrig for at han skulle få bli hos deg. Hva som har skjedd?

Hun sa: Sannelig er ammetiden ferdig, og jeg har gjort hva som er påkrevet av meg, og jeg frykter for at noe skal ramme ham derfor gir jeg ham tilbake hel som du vil at jeg skal gjøre.

Hun (profetens mor) sa: Det er noe dere skjuler! Vær ærlig med meg.

Hun (Halimah) sa: Hun (profetens mor) lo meg ikke gå inntil jeg fortalte henne hva som skjedde. Hun (profetens mor): Frykter du at det er satan?!

Hun (Halimah)sa: Jeg sa: ja.

² Denne hadithen forklarer hva som ble fortalt her:

I sahih muslim beretter Anas ben Malek at Jibril (Gabriel) kom til Allahs sendebud (fred være med ham) mens han lekte med sine lekekamerater. Han tok tak i ham og la ham liggende på bakken og = åpnet opp hans bryst og tok ut hjertet, og deretter hentet en blodpropp ut av det og sa: Det var den delen av Satan i deg. Og da han vasket det med zamzam-vannet i en gylden bolle og så satte alt på sin plass og luket magen igjen. Lekekameratene kom løpende til moren sin, dvs. hans ammemor, og sa: Sannelig Muhammed har blitt myrdet. De stormet mot ham (og fant ham stående) og hans farge (i ansiktet) ble endret (av frykt). Anas pleide å se sy-merkene i profetens bryst:

Profetens mor sa: Nei, Ved Allah! Satan kan ikke nå ham. Sannelig min sønn har en stor fremtid! Skal jeg fortelle deg noe om ham?

Halimah sa: Ja.

Profetens mor sa: Da jeg ble gravid, så jeg lys komme ut av meg som lyste Bosrah's (en by i dagens Syria) slotter i Sham. Og da jeg var gravid med ham, ved Allah! Jeg har ikke sett noe lettere graviditet enn dette. Og da jeg fødte ham, kom han ut og la sine hender på gulvet og løftet hans hode opp til himmelen. Du får la ham ligge. Du får gå.

